

PROP DE VOSALTRES

Nous sants de l'Església catòlica

Amb certa regularitat la premsa ens informa que el Papa ha canonitzat a Roma persones que van viure heroicament el seguiment de Jesucrist. Aquest procés és lent i exigent, són diversos anys d'estudi tractant de verificar que les informacions sobre la seva vida i sobre els seus escrits s'adiuen amb les paraules i gestos del Senyor. L'Església demana que es compleixin certs requisits, que els promotors de la causa de canonització s'esforcen a ajustar amb el testimoni dels qui el van conèixer, amb l'estudi de les seves obres o a través dels escrits dels coetanis, expressant els motius de santedat.

De sants n'hi han molts. Cada un d'ells és un model de com seguir els passos de Jesús i, amb la seva intercessió, tenim una poderosa ajuda per viure amb autenticitat cristiana la nostra pròpia vida. Alguns són màrtirs, altres religiosos o fundadors d'alguna congregació, hi ha mares de família i professionals de variada condició; també preveres, bisbes i papes. Alguns són grans estudiosos, altres analfabets. Uns van dedicar la seva vida a l'ensenyament, als malalts o als més pobres. Tenim de tot, i a tots ens serveix el seu exemple.

El meu comentari d'avui es refereix a dues persones, una dona i un home, que ens són molt propers i que han estat canonitzats o està previst que ho siguin aquests dies.

El passat 4 de setembre va ser elevada als altars SANTA TERESA DE CALCUTA. És coneguda i admirada per tots nosaltres, que hem viscut en la seva època i hem vist la seva imatge als diaris i la televisió. Ens ha emocionat el seu rostre, les seves paraules i els seus gestos. Va néixer a Albània l'any 1910, va viure gairebé sempre a l'Índia, a Calcuta, i va morir el dia 5 de setembre de 1997. Al llarg de la seva vida, va rebre gran quantitat de premis i reconeixements per la seva immensa tasca a favor dels més pobres. Potser, el més conegut va ser el premi Nobel de la Pau, concedit l'any 1979. Va ser la fundadora de la Congregació de les Missioneres de la Caritat, estesa a molts països, a la qual s'hi dedicà en cos i ànima. Aquest mateix tarannà el manifestà lliurant la seva vida als pobres, malalts, orfes i moribunds. Expliquen d'ella moltes anècdotes, que posen de relleu la seva personalitat plena de misericòrdia. Alguns han qüestionat la seva actitud contrària

a l'avortament i a l'eutanàsia, però, què pot fer un catòlic tan amant de la vida, la qual considerava un regal de Déu?

Per un altre costat, el 16 d'octubre el papa Francesc canonitzarà al beat MANUEL GONZÁLEZ GARCÍA, que va ser bisbe de Màlaga (1916) i de Palència (1935). Va néixer a Sevilla l'any 1877, i va ser ordenat sacerdot el 1901. Va ser enviat a Huelva (aquesta ciutat pertanyia llavors a l'Arxidiòcesi de Sevilla) i nomenat arxipreste. Allà va dedicar tots els seus esforços als nens pobres, fundant escoles i treballant per elevar el nivell humà i cultural de la població; va escriure molt sobre diverses qüestions de la vida cristiana i, sobretot, va fomentar l'amor i la devoció a l'Eucaristia, insistint en la proximitat dels cristians al sagrari. Va morir a Madrid l'any 1940, i les seves restes descansen a la Catedral de Palència. Va ser beatificat a Roma, l'any 2001. Va fundar la revista *El Granito de Arena*, també el moviment Unió Eucarística Reparadora, els Missioners Eucarístics Diocesans i la Congregació de Missioneres Eucarístiques de Natzaret. Tots els membres d'aquestes fundacions ens recorden de manera constant l'austeritat de vida, el gran afecte cap als sacerdots i la devoció a l'Eucaristia que vivia i transmetia aquest gran sant.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

25 anys episcopals del bisbe Ciuraneta

La Catedral de Lleida ha acollit, aquest passat 14 de setembre, una missa d'acció de gràcies pel 25è aniversari de l'ordenació episcopal del bisbe Francesc Xavier Ciuraneta, qui va ser Bisbe de la nostra Diòcesi de desembre de 1999 a març del 2007.

Per aquest motiu i per donar gràcies pel seu servei a la diòcesi, una trentena de preveres i un grup de fidels s'han reunit en aquesta eucaristia d'acció de gràcies. El bisbe Salvador, que ha presidit la cerimònia, ha donat gràcies «a nostre Senyor pel nostre bisbe Ciuraneta», destacant que el bisbe emèrit Francesc Xavier, por-

tant la seva malaltia «dóna testimoni de què significa rebaixar-se per la Creu».

Després de l'eucaristia, els preveres i fidels assistents s'han fet una fotografia de grup, que el mateix bisbe Salvador, acompanyat d'una representació del Bisbat de Lleida, ha portat al bisbe Ciuraneta, resident a Palma d'Ebre. El 12 de juny de 1991, el Sant Pare el nomenà Bisbe de la Diòcesi de Menorca, i el 14 de setembre del mateix any va rebre l'ordenació episcopal a la Catedral menorquina.

El 29 d'octubre de 1999, Joan Pau II el nomenà Bisbe de la Diòcesi de Lleida, prenent-ne possessió el 19 de de-

sembre del mateix any, a la Santa Església Catedral. El dia 8 de març de 2007, el Sant Pare va acceptar la se-

va renúncia i des d'aquell moment passà a la categoria de Bisbe emèrit de Lleida.

Relleu de mossens a les parròquies de Torrebesses i Sarroca de Lleida

Les parròquies de Torrebesses i Sarroca de Lleida van acollir, el dissabte 17 de setembre, una missa per donar la benvinguda al nou mossèn, Mn. Adrià Burca, i per donar les gràcies a Mn. Josep Maria Santamaria, que fins ara ha atès aquestes comunitats.

El bisbe Salvador va presidir aquestes eucaristies i els feligresos van agrair a Mn. Santamaria el seu esforç i servei, fent referència a les paraules que ell mateix havia transmès feia uns diumenges: «Per atravesar l'estreta porta del Regne s'ha de

complir la voluntat del Pare amb amor actiu». Les dues comunitats també van donar una cordial benvinguda a Mn. Burca. El Sr. Bisbe ja havia visitat la parròquia i el poble de Torrebesses, però era la primera vegada que anava a Sarroca. Per agrair-li la visita, el Sr. Jaume Revés, en representació d'aquest poble li va entregar el llibre *La Baronia de Sarroca de Lleida*. Com a cloenda es va fer una foto de família que transmet el desig de «ser pedres vives». Després tots els presents van compartir un aperitiu.

Processó a Castellldans

El poble de Castellldans, a les Garrigues, segueix ferm en la seva tradició de celebrar la Festa Major, Festa Votada, el primer dimarts de setembre, i la commemoració religiosa en honor dels seus patrons, el primer dimecres.

Així la commemoració religiosa en honor dels seus patrons, santa Columba, sant Fortunat i companys màrtirs, va tenir lloc enguany el matí del dimecres 7 de setembre, havent estat anunciat amb un repic de campanes a càrrec dels campaners de les Borges Blanques.

Tot seguit es va celebrar l'Eucaristia en honor dels patrons, presidida per Mn. Gerard Soler, i concelebrada pel rector de Castellldans, Mn. Santiago Mataix. La Missa va ser solemnitzada per la coral l'Olivera de Castellldans.

Mn. Gerard Soler en la seva homilia es va referir als màrtirs com el tresor més gran de l'Església: «...la nostra és una Església martirial, d'homes i dones que al llarg del temps han donat testimoni de Crist, el gran màrtir, i ens hem de sentir contents i ser valents com ho van ser ells, de testimoniar la nostra fe». Mn. Gerard es va re-

ferir tanmateix als màrtirs actuals, com el jove beat lleidatà Francesc Castelló.

Finalitzada la celebració, la coral l'Olivera interpretà uns fragments dels Goigs en honor dels sants màrtirs patrons del poble.

Tot seguit tingué lloc la processó amb les imatges dels patrons pels carrers del poble, acompanyada per la cobla Vents de Riella.

Missa de Festa Major a les Borges Blanques

El diumenge dia 4 de setembre, amb motiu de la Festa Major de les Borges Blanques, va tenir lloc la Santa Missa Major, amb assistència de les autoritats locals. El celebrant fou el rector Mn. Daniel Gómez.

L'Orfeó Terrall hi fou present, acompanyant amb els seus cants la celebració. En l'homilia, Mn. Daniel féu una salutació a les autoritats presents i als nombrosos feligresos assistents a la Santa Missa. Després de comentar l'Evangeli del dia i el missatge que es despenia d'ell, es referí al moment d'indecisió que té actualment la societat, demanant la col·laboració de tots per poder adre-

çar els camins que ens portin a una estabilitat social necessària per eradicar la pobresa i la marginació.

En finalitzar la Santa Missa, l'Orfeó Terrall cantà la peça que s'ha constituït com el cant comarcal *L'Olivé de les Garrigues*, amb lletra de Josep Vallverdú i música de Mn. Joaquim Mesalles.

Per altra banda, l'església parroquial de les Borges Blanques es va omplir el 5 de setembre per escoltar la Coral Maristes Montserrat, en el primer concert de la temporada, amb l'espectacle titulat *Coral Rock 4*, també en el marc de la Festa Major de la població.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Aviu volem reflexionar sobre el miracle de la multiplicació dels pans. A l'inici de la narració que fa Mateu (cf. 14,13-21), Jesús acaba de rebre la notícia de la mort de Joan Baptista, i amb una barca travessa el llac a la recerca d'«un lloc despoblat» (v. 13).

Aquell dia, doncs, el Mestre es va dedicar a la gent. La seva compassió no és un sentiment vague; mostra en canvi tota la força de la seva voluntat de ser a prop nostre i de salvar-nos.

Ara aturem-nos en el gest de benedicció de Jesús: Ell «prengué els

La misericòrdia instrument de comunió

cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, partí els pans i els donà als seus deixebles» (cf. v. 19). Com es pot observar, són els mateixos signes que Jesús va fer al Darrer Sopar; i són també els mateixos que cada prevere fa quan celebra la santa Eucaristia. La comunitat

cristiana neix i reneix contínuament d'aquesta comunió eucarística.

Per això, viure la comunió amb Crist és una cosa diferent de restar passius i aliens a la vida quotidiana; contràriament, ens introdueix cada vegada més en la relació amb els homes i dones del nostre temps, per

a oferir-los el senyal concret de la misericòrdia i de l'atenció de Crist. Mentre ens nodreix de Crist, l'Eucaristia que celebrem ens transforma de mica en mica també a nosaltres en cos de Crist i nodriment espiritual per als germans. Jesús vol arribar a tots, per a portar a tots l'amor de Déu. Per això converteix cada creient en servidor de la misericòrdia. Jesús ha vist la gran gentada, n'ha sentit compassió i ha multiplicat els pans; així ho fa amb l'Eucaristia.

(Dimecres, 17 d'agost de 2016.)

Confraria de la Mare de Déu de Montserrat

La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida ha celebrat aquest passat 8 de setembre la festa de la Nativitat de la Mare de Déu, coneguda popularment com la festa de les Marededéus Trobades, com ho és també la patrona de Catalunya.

Com ja es tradició, se celebrà l'Eucaristia a les 7 de la tarda a l'altar de la patrona, a la Catedral de Lleida, presidida pel consiliari Mn. Xavier Batiste i concelebrada per Mn. Manel Mercadé. A la celebració, on es pregà pels confreres difunts d'aquest darrer any, hi assistí un bon nombre de fidels i confreres encapçalats pel president de la Confraria, Josep Estruch i la junta.

La celebració va cloure amb el cant del *Violai* i la veneració de la Moreneta en el seu cambril. La festa s'ha emmarcat alhora en la celebració dels 135 anys de la fundació de la Confraria i els

70 de la seva refundació. El pròleg a la festa tingué lloc el passat 6 de setembre, amb la presentació del llibre *La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida*. Com a cloenda extraordinària, l'Escolania de Montserrat oferirà un concert el proper 28 d'octubre a l'Auditori Enric Granados.

Inaugurada la portada sud de l'església de Sant Martí

El bisbe Salvador ha inaugurat aquest 17 de setembre la restauració de la portada sud de l'antiga església de Sant Martí de Lleida.

El bisbe Salvador ha agraït la col·laboració de la Generalitat i la Paeria en la conservació del patrimoni de l'Església. En aquest sentit, ha destacat que «els béns de l'Església són propietat del poble de Lleida». Finalment, el Sr. Bisbe ha donat les gràcies «a les administracions per la seva preocupació per salvar aquesta portada».

Aquesta és de pedra sorrenca i procedent de l'antiga església del Tormillo, presentava un deteriorament natural característic d'aquest tipus de pedra sedimentària.

Davant aquesta problemàtica, la Delegació de Patrimoni Artístic i Cultural del Bisbat de Lleida va encarregar un estudi, realitzat pel restaurador del Centre d'Art d'Època Modern (CAEM) de la UdL, Miquel Àngel Herrero, que proposà una intervenció de consolidació de tots els carreus i motllures de la portada.

La restauració l'ha dirigit el CAEM amb la supervisió del Centre de Restauració de Béns Mobles de la Generalitat, amb un pressupost total d'uns 19.000 €, dels quals, 11.400 els ha aportat el Bisbat i la parròquia, i 7.600 €, el Departament de Cultura de la Generalitat a través d'una línia de subvenció.

REFLEXIONS

Estimar en la malaltia

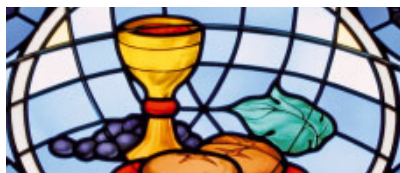
Han estat fills, pares i avis. Fa més de cinquanta anys que es varen casar. S'estimen molt. Han passat per moments de joia i de dificultats. Han viscut les responsabilitats del matrimoni, també la seva grandesa. Sempre implicats en la vida eclesial: moviments infantils, juvenils i d'adults. També en serveis diversos a la comunitat: catequesi, economia, formació... Quan, ja jubilats, gaudien de la maduresa de la vida i contemplaven, globalment, amb joia l'itinerari del seu amor, ella emmalaltí i a poc a poc s'allunyà de la realitat i de la relació habitual amb les persones. L'espòs la cuidava a casa, amb dedicació i tendresa. Passat un temps, en agreujar-se la malaltia, es va fer necessari viure en una residència amb atenció adequada a la seva situació. Des del primer dia, a mig matí, l'espòs va a la residència, està al seu costat, li parla amb la tendresa de sempre, l'acaricia i rep de la seva esposa mirades de pau i d'agraïment, signes de joia i en algunes ocasions una paraula, un signe que, des de la boira personal en què està immersa, dóna a entendre que el reconeix. Li dóna el dinar amb la mateixa dedicació i afecte. A mitja tarda hi torna. Un passeig empenyent la cadira de rodes i arriba l'hora de donar-li el sopar. El marit torna cap a la casa familiar, pensant i pregant. Dóna gràcies a Déu pel dia, per cada petit gest rebut; demana forces per a demà, joia i esperança per transmetre.

Jesús és compassiu amb els qui pateixen i s'identifica amb ells: «Estava malalt i em vau visitar» (Mt 25,36). L'atenció als malalts és una missió que el Senyor dóna als cristians i que podem realitzar tant en l'atenció directe al qui sofreix com amb la pregària amb què hem d'acompanyar-la. Dues dimensions d'un mateix amor expressades des de les pròpies limitacions, lluny d'angoixes i desesperacions. Jesús ens convida a participar en el ministeri de la compassió. És el que intenta fer l'espòs del nostre relat. Té molt present que un dia es donaren l'un a l'altre, en un compromís mutu de fidelitat. Recorda les paraules pronunciades: «Et prometo que et seré fidel en la prosperitat i l'adversitat, en la salut i la malaltia i que t'estimaré i t'honoraré tota la vida». Ara és hora d'estimar en la malaltia, amb la confiança que, com ho ha fet sempre, Déu segueix beneint la seva unió.

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

- ▶ **Diumenge, 9 d'octubre:**
—A les 12 h, confirmacions a la Parròquia d'Alguaire.
- ▶ **Dimarts, 11 d'octubre:**
—A les 11 h, Eucaristia a la Parròquia de la Mare de Déu del Pilar, presidida pel Sr. Bisbe.
- ▶ **Diumenge, 16 d'octubre:**
—A les 11 h, Eucaristia a la Parròquia d'Os de Balaguer.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

10. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) Ga 4,22-24.26-27.31-5,1 / SI 112 / Lc 11,29-32]. Sant Tomàs de Villanueva (1486-1555), bisbe de València (agustinià), de Fuenllana; sant Sabí, ermità al Pirineu; sant Daniel Comboni, bisbe, fund. Missioners Combonians.

11. ■ Dimarts [Ga 5,1-6 / SI 118 / Lc 11,37-41]. Sant Joan XXIII, papa; santa Soledat Torres Acosta (Madrid 1826-1887), vg., fundadora Serventes de Maria, vetlladores dels malalts (SM, 1851); sant Germà, bisbe i mr.

12. □ Dimecres [1Cr 15,3-4.15-16;16,1-2 (o bé: Fets 1,12-14) / SI 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó; sant Serafi de Monte Granario, rel. caputxí; santa Domnina, vg.

13. ■ Dijous [Ef 1,1-10 / SI 97 / Lc 11,47-54]. Sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster; santa Celedònia, vg.

14. ■ Divendres [Ef 1,11-14 / SI 32 / Lc 12,1-7]. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr.; sant Just, bisbe; santa Fortunata, vg. i mr.

15. □ Dissabte [Sir 15,1-6 / SI 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila 1515 - Alba de Tormes 1582), vg. carmelitana i dra. de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe.

16. ■ Diumenge vinent, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Ex 17,8-13 / SI 120 / 2Tm 3,14-4,2 / Lc 18,1-8]. Sant Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg., salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor; sant Galderic.

Diurnenge XXVIII de durant l'any

COMENTARI

Només l'agraït és salvat

Eliseu pertany a una comunitat de profetes que viu la pobresa i està sovint en deliri profètic.

El poble hi va sovint a fer-los consultes.

Com li havia dit Eliseu, l'home de Déu. Naaman de Síria s'hi banyà al Jordà set vegades. Llavors quedà pur de la lepra.

La conseqüència és la confessió de fe de l'estranger Naaman: Ara sé ben cert que fora d'Israel no hi ha cap Déu enlloc més de la terra; i per això no oferiré cap víctima a altres déus sinó només al Senyor.

En Pau, ideal d'Apòstol màrtir de l'Evangeli, es repeteix la dinàmica de Mort i Resurrecció oberta per Crist: fins a trobar-me empresonat com si fos un malfactor; però la presó no pot encadenar la Paraula de Déu.

La fidelitat enmig de la prova és el marc ideal perquè es reveli l'eficàcia salvífica de l'amor de Déu, essent el cristià solidari amb Crist.

Amb llenguatge pedagògic Pau avisa que si el neguem, també Ell ens negarà. Però després recorda que la fidelitat de Déu es fonamenta en la seva pròpia identitat més que no pas la fidelitat o no del cristià: Ell continua fidel si nosaltres no li som fidels.

A l'evangeli primer tots deu leprosos mostren fe invocant Jesús amb el títol de «Mestre» i demanant confiats «Apiadeu-vos de nosaltres».

També tots van a complir l'encàrrec de Jesús d'anar a presentar-se als sacerdots.

Però quan tots hi quedaren purs de la lepra, només un d'ells, samarità, tornà enrere donant glòria a Déu i es prosternà als peus de Jesús.

Al final només l'agraït escolta de Jesús la sentència definitiva: La teva fe t'ha salvat.

Els deu leprosos havien estat guarits de la lepra física però només l'agraït quedà «salvat» gràcies a la seva fe.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del segon llibre dels Reis

(2Re 5,14-17)

En aquells dies, Naaman de Síria baixà al Jordà i s'hi banyà set vegades, com li havia dit Eliseu, l'home de Déu. La pell se li tornà com la d'una criatura i quedà pur de lepra. Llavors se'n tornà amb tot el seu seguici cap a l'home de Déu, entrà a casa d'ell i, dret al seu davant, li digué: «Ara sé ben bé que, fora d'Israel, no hi ha cap altre Déu enlloc més de la terra. Per favor, accepta un present del teu servidor». Eliseu li digué: «No acceptaré res. T'ho juro per la vida del Senyor, davant del qual estic sempre, a punt per servir-lo». Naaman insistia que admetés el present, però Eliseu s'hi negà. Llavors Naaman digué: «¿Permetes que el teu servidor carregui dues mules de terra d'aquest país? És que d'ara endavant el teu servidor no oferirà cap holocaust ni cap altra víctima a altres déus, sinó només al Senyor.»

▶ Salm responsorial (97)

R. El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació.

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç / sagrat han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 2,8-13)

Estimat, pensa que Jesucrist, del llinatge de David, ha ressuscitat d'entre els morts. Aquesta és la bona nova que jo predico, i per això he de sofrir fins trobar-me empresonat com si fos un malfactor. Però les presons no poden encadenar la paraula de Déu. Jo ho suportó tot per amor dels elegits, perquè ells també aconseguixin la salvació i la glòria eterna que Déu ens dóna en Jesucrist. Això que diem és ben cert: Si morim amb ell, també viurem amb ell; si som constants en les proves, també regnarem amb ell; si el neguem, ell també ens negarà; però, com que no pot negar-se ell mateix, ell continua fidel si nosaltres no li som fidels.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

(Lc 17,11-19)

Un dia, Jesús, tot anant a Jerusalem, passava entre Samaria i Galilea. Al moment que entrava en un poblet li sortiren deu leprosos, que s'aturaren un tros lluny i cridaren: «Jesús, mestre, apiadeu-vos de nosaltres!» En veure'ls Jesús els digué: «Aneu a presentar-vos als sacerdots.»

Mentre hi anaven, quedaren purs de la lepra. Un d'ells, quan s'adonà que estava bo, tornà enrere donant glòria a Déu amb grans crits, es prosternà als peus de Jesús amb el front fins a terra i li donava gràcies. Era un samarità. Jesús digué: «No eren deu els qui han estat purificats? On són els altres nou? Només aquest estranger ha tornat per donar glòria a Déu?» Llavors li digué: «Aixeca't i vés-te'n. La teva fe t'ha salvat.»

▶ Lectura del segundo libro de los Reyes

(2Re 5,14-17)

En aquellos días, el sirio Naamán bajó y se bañó en el Jordán siete veces, conforme a la palabra de Eliseo, el hombre de Dios. Y su carne volvió a ser como la de un niño pequeño: quedó limpio de su lepra.

Naamán y toda su comitiva regresaron al lugar donde se encontraba el hombre de Dios. Al llegar, se detuvo ante él exclamando: «Ahora conozco que no hay en toda la tierra otro Dios que el de Israel. Recibe, pues, un presente de tu siervo». Pero Eliseo respondió: «Vive el Señor ante quien sirvo, que no he de aceptar nada». Y le insistió en que aceptase, pero él rehusó. Naamán dijo entonces: «Queje al menos le den a tu siervo tierra del país, la carga de un par de mulos, porque tu servidor no ofrecerá ya holocausto ni sacrificio a otros dioses más que al Señor.»

▶ Salmo responsorial (97)

R. El señor revela a las naciones su salvación.

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / revela a las naciones su justicia. / Se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tm 2,8-13)

Querido hermano:

Acuérdate de Jesucristo, resucitado de entre los muertos, nacido del linaje de David, según mi evangelio, por el que padezco hasta llevar cadenas, como un malhechor; pero la palabra de Dios no está encadenada. Por eso lo aguanto todo por los elegidos, para que ellos también alcancen la salvación y la gloria eterna en Cristo Jesús. Es palabra digna de crédito: Pues si morimos con él, también viviremos con él; si perseveramos, también reinaremos con él; si lo negamos, también él nos negará. Si somos infieles, él permanece fiel, porque no puede negarse a sí mismo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas

(Lc 17,11-19)

Una vez, yendo Jesús camino de Jerusalén, pasaba entre Samaria y Galilea. Cuando iba a entrar en una ciudad, vinieron a su encuentro diez hombres leprosos, que se pararon a lo lejos y a gritos le decían: «Jesús, maestro, ten compasión de nosotros». Al verlos, les dijo: «Id a presentaros a los sacerdotes». Y sucedió que, mientras iban de camino, quedaron limpios. Uno de ellos, viendo que estaba curado, se volvió alabando a Dios a grandes gritos y se postró a los pies de Jesús, rostro en tierra, dándole gracias. Este era un samaritano. Jesús tomó la palabra y dijo: «¿No han quedado limpios los diez?; los otros nueve, ¿dónde están? ¿No ha habido quien viera a dar gloria a Dios más que este extranjero?». Y le dijo: «Levántate, vete; tu fe te ha salvado.»